

Man fandt tillige, at den Repræsentations-ordning, som de gamle Love anordnede, var for vidtløftig, idet hver nok saa lille Forening havde Ret til at sende to Repræsentanter til de Delegeretmøder, hvor alt væsentligt blev vedtaget.

Nu stod der 20 Foreninger i V.-F., hvilket altsaa med de 9 Medlemmer, hvorved Landsorganisationen Dansk Kvindesamfund var repræsenteret, gav en Delegeret-Forsamling paa 49 Medlemmer!

Jeg tror, at enhver, der har en Smule Erfaring i Foreningsarbejde vil indse, hvor langsomt og kostbart et Maskineri, det var.

Man enedes da ogsaa hurtigt om en Gruppeordning, hvorved de faglige Foreninger (f. Eks. Lærerindeforeningen, Kv. Bogbinderes Forening, Kv. Guld- og Sølvpolerere, og Sygeplejerskerne) danner en Gruppe, de smaa Valgretsklubber en anden, Kristne Kvinders Vælgerforening en tredje og Dansk Kvindesamfund en fjerde Gruppe. Hver af disse Grupper sender saa to Repræsentanter til den fælles Styrelse, som derved er formindsket til 11, nemlig: to fra hver af de 4 Grupper, en Formand, en Næstformand og en international Sekretær; disse tre vælges paa den aarlige Generalforsamling, hvortil hver Gruppe sender 10 Repræsentanter.

Der findes endvidere i de nye Love forskellige Regler om Aarsbidrag, Valg af Revisorer o. s. v., men da de ikke har særlig Betydning skal jeg indskrænke mig til at omtale den Paragraf, der hedder »Valg af Delegerede til Alliancens Møder«.

V.-F. vil som tidligere have Ret til at sende mindst 6 Delegerede og 6 Suppleanter til Alliancens Møder. Valget af disse Repræsentanter foregaar paa den Maade, at Grupperne vælger efter Størrelse, saalænge der er Pladser at besætte.

Det jeg her har fortalt Dem er — tror jeg — det væsentligste om de Forandringer, der er sket indenfor Valgretsforbundet, og jeg skal da tilsidst sige et Par Ord om Valgrets-Forbundets — derigennem Dansk Kvindesamfunds — Stilling i den Internationale Kvindevalgrets-Alliance.

Til Vejledning for de mange nye Kredse, der i Aar er repræsenteret paa Fællesmødet, skal jeg oplyse, at Alliancen, der stiftedes i Washington i 1902, er en Sammenslutning af Kvindestemmeretsforbund fra 21 forskellige Lande i de fem Verdensdele, og at hvert eneste Medlem af Dansk Kvindesamfund (gennem D. K. Optagelse i V.-F.) tillige er Medlem af

denne Alliance, der arbejder for Kvinders Frihed Verden over.

Alliancen holder med et eller to Aars Mellemrum sine Møder rundt om i de forskellige Lande og en Del af Dem vil sikkert erindre, at Danmark i 1906 havde den Ære at være Vært for Alliancen ved en hel Uges Møder i København.

I Aar afholdt Alliancen sin Kongres i London og Dansk Kvindesamfund var her repræsenteret ved Medlem af Fællesstyrelsen, Fru Nelly Hansen og Frk. Th. Daugaard som Delegerede fra Valgretsforbundet.

Et af de vigtigste Punkter paa Dagsordenen var en Forandring i de Love, Alliancen vedtog i 1902, og som kun tillod et Forbund fra hvert Land at optages i Alliancen. Nu var der i Løbet af de syv Aar i flere Lande vokset en Del nye Forbund op, som adskilte sig fra de allerede optagne Forbund i forskellige Retninger: politisk, religiøs o. s. v., og disse nye Forbund gjaldt det naturligvis om at faa ind i Alliancen for derved at styrke denne, medens man samtidig maatte passe paa ikke at skade eller komme paa tværs af de nationale Interesser, og heller ikke maatte gøre Alliancens Forretningssgang for besværlig.

Kongressen vedtog da først forskellige Bestemmelser, som nye Forbund skal opfylde for overhovedet at komme i Betragtning, — dernæst bestemte man, at i Lande, hvor to eller flere Forbund ønsker at optages, skal saadanne Forbund danne en national Sammenslutning kun med det internationale Forhold for Øje. — Dernæst at Repræsentationen for hvert Land forhøjes fra 6 til 12 Delegerede, og fra 6 til 12 Suppleanter.

Disse 12 Delegerede deles saa mellem de forskellige Forbund i Henhold til deres Medlemsantal.

Angaaende de øvrige Spørgsmaal, der drøftedes paa det store Kvindevalgrets-Stævne i London, kan jeg henvise til »Kvinden og Samfundet« for d. 30. Maj, hvor en Beretning fra Kongressen findes.

Til Slut skal jeg faa Lov til at bringe Fællesmødet en hjertelig Hilsen fra Alliancens Præsident, Mrs. Chapman-Catt.

Mrs. Chapman-Catt er forbavsende godt inde i danske Forhold og hun hørte med Interesse om den Velvilje, hvormed tidligere Modstandere i Landstinget tog imod den Deputation, som Dansk Kvindesamfund i Vinter sendte til Regering og Rigsdag, hvorved vi i Tilfælde af, at en paatænkt Grundlovsændring blev vedtaget, samtidig krævede den Grund-